Vlaams Parlement

stuk **2205** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 9 oktober 2013 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet

verzendcode: BIN

INHOUD

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet 7

Protocol nr. 2013/1 houdende de conclusies van de onderhandelingen die op 15 mei 2013 werden gevoerd in de onderafdeling 'Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap' van de eerste afdeling van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten 11

Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken 25

Advies van de Raad van State 29

Ontwerp van decreet 37

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Juridische verantwoording

De Vlaamse Regering wenst werken na 65 jaar mogelijk te maken voor het vast aangestelde statutaire personeelslid van de gemeenten, provincies en OCMW's.

Artikel 106, §2, van het besluit Rechtspositieregeling Gemeente- en Provinciepersoneel van 7 december 2007 en artikel 74, §2, van het besluit Rechtspositieregeling OCMW-personeel van 12 november 2010 bevatten minimale voorwaarden voor verschillende vormen van definitieve ambtsneerlegging. Artikel 116, §1, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, artikel 112, §1, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 en artikel 115, §1 en §2, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bieden de juridische grondslag daarvoor.

De genoemde artikelen 106 en 74 worden gewijzigd om werken na 65 jaar voor het vast aangestelde statutaire personeelslid mogelijk te maken. Deze aanpassingen volstaan echter niet om het vooropgestelde doel te bereiken. Artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet vormt immers een bijkomend obstakel van een hogere rechtsorde voor werken na 65 jaar door het vast aangestelde statutaire personeelslid.

Artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet luidt:

"Art. 158. De gemeenteambtenaren worden op pensioen gesteld op de leeftijd bepaald bij de algemene reglementen, met dien verstande dat deze leeftijd ten minste zestig en ten hoogste vijfenzestig jaar moet bedragen.

Dezelfde maximumleeftijd geldt niettegenstaande alle andersluidende wettelijke en reglementaire bepalingen inzake pensioenregeling voor het personeel dat aan dit hoofdstuk is onderworpen [behalve voor de personeelsleden bedoeld in artikel 238 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, waarvoor de maximumleeftijd wordt vastgesteld op 4 jaar na de leeftijd waarop hun het verlof voorafgaand aan de pensionering is toegekend, zonder dat ze evenwel ouder mogen zijn dan 60 jaar].".

Het toepassingsgebied van artikel 158 beslaat het gemeentepersoneel en indirect het personeel van instellingen die afhangen van de gemeenten, zoals het OCMW-personeel en het personeel van intercommunales.

De bepalingen van artikel 158, eerste lid, moeten niet gelezen worden als een onderdeel van de pensioenreglementering in strikte zin, met name als bepalingen over de pensioengerechtigde leeftijd, maar als bepalingen over de ambtsneerlegging vanwege het bereiken van een leeftijdsgrens.

De Raad van State sprak zich in zijn advies nr. 53.568/3 van 18 juli 2013 in die zin uit over het 'voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet'. Hij bevestigt dat artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet een aspect van de rechtspositieregeling is dat de ambtsneerlegging na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar vaststelt, en dat het Vlaamse Gewest derhalve bevoegd is om dat artikel op te heffen (behoudens wat betreft het personeel van politie en brandweer).

De Raad van State ontvouwt daarbij de volgende redenering:

"2.3. Tijdens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 13 juli 2001 'houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen' werd vooropgesteld dat "de uitzondering voor de pensioenstelsels van het personeel (…) met name de artikelen 156 tot en met 169 van de Nieuwe Gemeentewet en artikel 105, §5 van de provinciewet [betreft]".

Artikel 1, derde lid, van de wet van 25 april 1933 'omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel', dat later artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet is geworden, bepaalde een minimum- en maximumleeftijd voor de oppensioenstelling van het gemeentepersoneel. Daarbij werd het onderscheid tussen het tijdstip van inrustestelling – het tijdstip waarop men krachtens de betrokken rechtspositieregeling buiten dienst wordt gesteld – en het tijdstip van oppensioenstelling – het tijdstip vanaf wanneer men een recht op rustpensioen kan doen gelden – niet duidelijk gemaakt, omdat op dat ogenblijk de lokale besturen nog zelf volledig verantwoordelijk waren voor de uitbetaling van de pensioenen. Het bereiken van de leeftijd van verplichte inrustestelling opende meteen ook een recht op pensioen.

Artikel 1, derde lid, van de wet van 25 april 1933 werd echter impliciet maar zeker gewijzigd bij artikel 115 van de wet van 14 februari 1961 'voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel'. Dat laatste artikel bepaalt dat het recht op een pensioen van de personeelsleden van de overheid pas kan ingaan vanaf de leeftijd van vijfenzestig jaar. Hieruit blijkt duidelijk dat in de huidige stand van de regelgeving de pensionering dient te worden aangevraagd, en dat door die aanvraag een recht op pensioen ontstaat. Daardoor heeft artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet enkel nog betrekking op de leeftijd van 'inrustestelling', en niet meer op de leeftijd waarop het recht op pensioen ontstaat. Daaraan doet geen afbreuk dat op dit ogenblijk de leeftijd van inrustestelling en de pensioenleeftijd de facto samenvallen en dat het bereiken van de pensioenleeftijd een grond tot definitieve ambtsneerlegging is waardoor van ambtswege – dus zonder verdere formaliteiten – een einde komt aan de ambtenarenstatus.

2.4. De conclusie is dan ook dat de leeftijdsgrenzen bepaald in artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet niet moeten worden beschouwd als grenzen van de pensioenleeftijd of de pensioengerechtigde leeftijd, maar als de grensleeftijd waarop een einde komt aan de aanstelling, zodat de regeling ervan voor het betrokken personeel deel uitmaakt van de aangelegenheid bedoeld in artikel 6, §1,VIII, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en derhalve tot de bevoegdheid van de gewesten behoort.".

Die redenering veronderstelt een wijziging, uiteraard bij decreet, van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet om werken na 65 jaar mogelijk te maken voor het vast aangestelde statutaire gemeentepersoneel (en het personeel van de gemeentelijke instellingen en van de OCMW's).

Bijgaand ontwerp van decreet werkt dit wettelijke obstakel weg en kiest daarbij voor de opheffing van genoemd artikel 158. Voor nadere toelichting bij de keuze voor opheffing wordt verwezen naar de commentaar bij artikel 2.

2. Inhoudelijke toelichting

Het initiatief om werken na 65 jaar mogelijk te maken komt tegemoet aan de desiderata van gemeenten, provincies en OCMW's en van vast aangestelde statutaire personeelsleden. Nadat zowel de federale overheid als de Vlaamse overheid voor het personeel van hun eigen diensten die mogelijkheid uitdrukkelijk hebben ingeschreven in de rechtspositieregeling van hun personeel, hebben sommige besturen en personeelsleden te kennen gegeven dat ze een vergelijkbare regeling wensen.

In een beleidscontext die werken tot op hogere leeftijd aanmoedigt en waarbij de pensioengerechtigde leeftijd van het overheidspersoneel geleidelijk opgetrokken wordt om de

pensioenuitgaven onder controle te houden, past het niet om obstakels in stand te houden voor individuen of besturen die vragende partij zijn voor werken na de leeftijdsgrens van 65 jaar. Vast aangestelde statutaire personeelsleden die na die leeftijd aan het werk blijven, dragen ook langer bij aan de pensioenen.

Als de federale overheid daarnaast op grond van haar bevoegdheid voor de pensioenregeling initiatieven ontplooit om de combinatie van een pensioen en werken verder te faciliteren en zo het inkomen van de gepensioneerde te verbeteren, is het evenmin gepast een algemeen verbod op werken na 65 jaar op te leggen. Zolang personen aan het werk blijven, is het behoud van hun inkomen en levensstandaard verzekerd.

De aanstellende overheid kan er in bepaalde omstandigheden, zoals nood aan tijdelijk behoud van expertise, belang bij hebben om een vast aangesteld statutair personeelslid langer in dienst te houden. Anderzijds kunnen individuele personeelsleden er op basis van persoonlijke motieven voor kiezen om na 65 jaar aan het werk te blijven. Het voorliggende beleidsinitiatief speelt op die vraag van beide kanten in. Het gaat altijd om individuele gevallen. Er is dan ook geen sprake van omzeiling van de algemeen vastgestelde leeftijdsgrens van 65 jaar voor de definitieve ambtsneerlegging of van een soort uitholling van de vigerende pensioengerechtigde leeftijd. Het betreft een uitzonderingsregime voor zowel aanstellende overheid als personeel.

De voorwaarden waaronder werken na 65 jaar mogelijk is, worden nader geregeld in artikel 106, §2, van het besluit Rechtspositieregeling Gemeente- en Provinciepersoneel van 7 december 2007 en in artikel 74, §2, van het besluit Rechtspositieregeling OCMW-personeel van 12 november 2010. Inhoudelijk stemt de regeling overeen met die in het Vlaams Personeelsstatuut en is er eenheid van beleid met de diensten van de Vlaamse overheid. Voor de omgang met die nieuwe mogelijkheid zijn de lokale besturen zelf verantwoordelijk in de mate dat ze aanvragen voor werken na 65 jaar toekennen of weigeren en in de mate dat ze zelf kiezen om al dan niet zelf een verzoek tot langer werken aan een vast aangesteld statutair personeelslid te formuleren.

Het komt hen toe de toetsing te doen aan het eigen hr-beleid en de prioriteiten daarin.

3. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Het wegwerken van het wettelijke obstakel voor werken na 65 jaar in artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet kan op verschillende manieren.

Artikel 158 kan, wat het Vlaamse Gewest betreft, aangevuld worden met een bepaling die werken na 65 jaar mogelijk maakt onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering vaststelt, of artikel 158 kan opgeheven worden met betrekking tot het personeel waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is. Het Vlaamse Gewest is niet bevoegd voor de rechtspositieregeling van het personeel van brandweer en politie.

De opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet biedt, in tegenstelling tot een wijziging ervan, twee voordelen:
– de Nieuwe Gemeentewet wordt verder ontdaan van rechtspositiebepalingen die het Vlaamse gemeentepersoneel aangaan;
– bepalingen betreffende de definitieve ambtsneerlegging worden niet gespreid over diverse reglementaire teksten, namelijk een wet/decreet enerzijds en de rechtspositiebesluiten anderzijds. Alle vormen van definitieve ambtsneerlegging kunnen perfect geregeld en gebundeld worden in die rechtspositiebesluiten. De rechtsgrond daarvoor is aanwezig in de organieke decreten zelf.

De keuze voor opheffing van bepalingen van de Nieuwe Gemeentewet die vervangen werden door nieuwe bepalingen van de bevoegde Vlaamse overheid sluit trouwens aan bij de techniek die maximaal gevolgd werd bij de totstandkoming van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005. De formulering in dit ontwerp van decreet is analoog aan de opheffingsbepaling in artikel 302, 133°, van het Gemeentedecreet en luidt: "Artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet, gewijzigd bij de wet van 7 december 1998, wordt opgeheven, behoudens voor het personeel van de politie en de brandweer.". Hoewel het evident is dat de Vlaamse decreetgever niet bevoegd is voor het personeel van politie en brandweer, wordt dat laatste in deze opheffingsbepaling toch expliciet verwoord, niet alleen vanwege de analogie met de genoemde opheffingsbepaling in artikel 302 van het Gemeentedecreet, maar ook om elk misverstand te vermijden aangezien artikel 158 ook een uitdrukkelijke bepaling voor het politiepersoneel bevat.

Het ontwerp van decreet stelt geen specifieke inwerkingtredingsbepaling vast. Dat wil zeggen dat het in werking treedt op de tiende dag na bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De snelle opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet is wenselijk, aangezien de opheffing van deze hogere rechtsnorm een voorwaarde is voor de uitvoerbaarheid van het gewijzigde artikel 106, §2, van het besluit Rechtspositieregeling Gemeente- en Provinciepersoneel van 7 december 2007 en van het gewijzigde artikel 74, §2, van het besluit Rechtspositieregeling OCMW-personeel van 12 november 2010. Een snelle opheffing hindert bovendien noch de besturen, noch eventueel betrokken personeelsleden.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet, gewijzigd bij de wet van 7 december 1998, wordt opgeheven, behoudens voor het personeel van de politie en de brandweer.

Brussel, ...

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

PROTOCOL nr. 2013/1

houdende de conclusies van de onderhandelingen
die op 15 mei 2013 werden gevoerd in de onderafdeling
'Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap'
van de eerste afdeling van het comité voor de provinciale en plaatselijke
overheidsdiensten

Onderafdeling Comité C1
Provinciale en plaatselijke overheidsdiensten

Protocol nr. 2013/1
houdende de conclusies van de onderhandelingen die op 15 mei 2013 werden gevoerd in de onderafdeling 'Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap' van de eerste afdeling van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten

Over,
- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 november 2010 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat de definitieve ambtsneerlegging betreft, als principieel goedgekeurd door de VR van 26 april 2013
- het voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet, als principieel goedgekeurd door de VR van 26 april 2013

Bovenvermelde ontwerpen zijn als bijlage toegevoegd aan dit protocol.

Door de afvaardiging van de overheid, samengesteld als volgt:

1 De heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, Voorzitter,
2 de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, Ondervoorzitter,
3 De heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering

enerzijds,

en de afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties, samengesteld als volgt.

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD),

- het Algemeen Christelijk Vakverbond Openbare Diensten (ACV Openbare Diensten),

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt (VSOA),

anderzijds,

Werd **geen akkoord** bereikt met de **ACOD, het ACV OD, en het VSOA.**

over
- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 november 2010 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat de definitieve ambtsneerlegging betreft
- het voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet

mits aanpassing van het ontwerp van wijzigingsbesluit d d 26 april 2013 aan de volgende afspraak, gemaakt in het comité C1 op 15 mei 2013
§2, derde lid, (procedureregels) van de door de VR op 26 april 2013 goedgekeurde ontwerptekst wordt geschrapt.

Opmerkingen vakorganisaties

ACOD

De ACOD heeft een principieel probleem met een regeling voor werken na 65 jaar om de volgende redenen

- Uit recente cijfers van de VDAB blijkt dat de jongerenwerkloosheid bij jongeren tot 25 jaar sterk toeneemt Tegen die achtergrond is een initiatief voor werken na 65 jaar eerder pervers
- De facto zal de regeling personeelsleden in hogere functies begunstigen Personeelsleden in uitvoerende functies zijn op die leeftijd uitgeblust door de aard van die functies zelf.
- De ACOD ziet niet hoe dit initiatief rijmt met de bezuinigingen in de gemeenten en meent dat het haaks staat op de mogelijkheid om goedkopere jongeren in dienst te nemen

ACV OD

Het ACV OD heeft dezelfde principiële bezwaren bij dit initiatief als de ACOD.

VSOA

Het VSOA is consistent in zijn standpunten en heeft een principieel bezwaar tegen de voorgelegde regeling, aansluitend op een eerder negatief standpunt over de verhoging van de wettelijke pensioenleeftijd

Het VSOA vreest voor politieke motieven bij een verzoek aan een personeelslid en voor willekeur bij de behandeling van het verzoek van een personeelslid zelf

Het VSOA verwijst eveneens naar de jeugdwerkloosheid en de financiële gevolgen van het in dienst houden van oudere, waarschijnlijk hogere, functionarissen

Brussel, 31 mei 2013

Vóór de overheid,

Geert Bourgeois,
Voorzitter, Vlaams Minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand

Jo Vandeurzen,
Ondervoorzitter, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Kris Peeters,
Minister-president van de Vlaamse Regering

Voor de representatieve vakorganisaties,

Mil Luyten,
Federaal secretaris van de Algemene Centrale der Openbare Diensten

Vinciane Mortier,
Nationaal secretaris van het Algemeen Christelijk Vakverbond - Openbare Diensten

Christel Demerlier,
Voorzitter van het Vlaams Gewest VSOA-Irb

Bijlage bij het protocol nr 2013/1

Onderafdeling Comité C1
Provinciale en plaatselijke overheidsdiensten

Eindverslag nr. 2013/1
houdende de conclusies van de onderhandelingen die
op 15 mei 2013 werden gevoerd in de
onderafdeling 'Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap' van de eerste afdeling van
het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten

Over
- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 november 2010 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat de definitieve ambtsneerlegging betreft, als principieel goedgekeurd door de VR van 26 april 2013
- het voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet, als principieel goedgekeurd door de VR van 26 april 2013

Bovenvermelde ontwerpen zijn als bijlage toegevoegd aan dit eindverslag

Door de afvaardiging van de overheid, samengesteld als volgt

1 De heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, Voorzitter,
2 de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, Ondervoorzitter,
3. De heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering

enerzijds,

en de afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties, samengesteld als volgt

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD),

- het Algemeen Christelijk Vakverbond Openbare Diensten (ACV Openbare Diensten),

- het Vnj Syndicaat voor het Openbaar Ambt (VSOA),

anderzijds,

I. werd, wat de vakorganisaties betreft,

geen akkoord bereikt met de ACOD, het ACV OD, en het VSOA, over

- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 november 2010 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat de definitieve ambtsneerlegging betreft
- het voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet

mits aanpassing van het ontwerp van wijzigingsbesluit d d 26 april 2013 aan de volgende afspraak, gemaakt in het comite C1 op 15 mei 2013
§2, derde lid, (procedureregels) van de door de VR op 26 april 2013 goedgekeurde ontwerptekst wordt geschrapt

Opmerkingen vakorganisaties

ACOD

De ACOD heeft een principieel probleem met een regeling voor werken na 65 jaar om de volgende redenen

- Uit recente cijfers van de VDAB blijkt dat de jongerenwerkloosheid bij jongeren tot 25 jaar sterk toeneemt Tegen die achtergrond is een initiatief voor werken na 65 jaar eerder pervers
- De facto zal de regeling personeelsleden in hogere functies begunstigen Personeelsleden in uitvoerende functies zijn op die leeftijd uitgeblust door de aard van die functies zelf
- De ACOD ziet niet hoe dit initiatief rijmt met de bezuinigingen in de gemeenten en meent dat het haaks staat op de mogelijkheid om goedkopere jongeren in dienst te nemen.

ACV OD

Het ACV OD heeft dezelfde principiele bezwaren bij dit initiatief als de ACOD

VSOA

Het VSOA is consistent in zijn standpunten en heeft een principieel bezwaar tegen de voorgelegde regeling, aansluitend op een eerder negatief standpunt over de verhoging van de wettelijke pensioenleeftijd

Het VSOA vreest voor politieke motieven bij een verzoek aan een personeelslid en voor willekeur bij de behandeling van het verzoek van een personeelslid zelf

Het VSOA verwijst eveneens naar de jeugdwerkloosheid en de financiele gevolgen van het in dienst houden van oudere, waarschijnlijk hogere, functionarissen

Il werd, wat de werkgeversorganisaties betreft,

een akkoord bereikt met de **VVSG en met de VVP** over

- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 november 2010 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat de definitieve ambtsneerlegging betreft
- het voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet

mits aanpassing van het ontwerp van wijzigingsbesluit d d 26 april 2013 aan de volgende afspraak, gemaakt in het comité C1 op 15 mei 2013
§2, derde lid, (procedureregels) van het nieuwe artikel 106 en van het nieuwe artikel 74 in de door de VR op 26 april 2013 goedgekeurde ontwerptekst worden geschrapt.

Opmerkingen werkgeversorganisaties

VVSG

- De VVSG vindt dit een goed initiatief en vindt het goed dat het beleid van de federale overheid om statutaire medewerkers die dat wensen, na hun 65 jaar te laten doorwerken als de werkgever daarmee akkoord gaat, eindelijk juridisch vertaald wordt naar de lokale besturen De VVSG benadrukt dat de regeling uitzonderlijk en individueel van aard is

- De VVSG vraagt dat de prioriteit toch zou gaan naar het ontwerp van besluit en rekent op een snelle inwerkingtreding daarvan, gelet op de bestaande vraag daarnaar bij sommige besturen

- De VVSG wenst dat het derde lid van het nieuwe artikel 106, §2, respectievelijk 74, §2, (procedureregels) geschrapt worden in het ontwerp van BVR De VVSG vraagt dat de nota aan de Vlaamse Regering aangevuld wordt met info over het statutaire mandaat en verlenging na 65 jaar en over de ZIV-dekking bij ziekte na een verlenging

VVP

Geen opmerkingen

Brussel, 31 mei 2013

Voor de overheid,

Geert Bourgeois,
Voorzitter,
Vlaams minister van Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Jo Vandeurzen,
Ondervoorzitter,
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin

Kris Peeters,
Minister-president van de Vlaamse
Regering

Voor de representatieve vakorganisaties,

Mil Luyten,
Federaal secretaris van de Algemene
Centrale van de Openbare Diensten

Vinciane Mortier,
Nationaal secretaris van het ACV Openbare
Diensten

Christel Demerlier,
Voorzitter van het Vlaams Gewest
VSOA-lrb

Voor de werkgeversdelegatie,

Mark Suykens,
Directeur Vereniging van Vlaamse Steden
en Gemeenten

Raymond Van Loock
Directeur Vereniging van de Vlaamse
Provincies

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

vlabest
vlaamse adviesraad voor bestuurszaken

Aan de heer Geert Bourgeois
Vlaams minister van Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme
en Vlaamse Rand
Arenbergstraat 7
1000 BRUSSEL

vragen naar / e-mail	**telefoonnummer**	**datum**	**kenmerk**
Bram Opsomer bram.opsomer@bz.vlaanderen.be	02 553 40 15	4 juni 2013	2013/11

Betreft: briefadvies voorontwerp decreet 'werken na 65 jaar'

Mijnheer de minister,

Op 26 april 2013 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet. Hierover werd het advies gevraagd van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST).

Situering

Met het voorontwerp wil de Vlaamse Regering werken na 65 jaar mogelijk maken voor het vast aangestelde statutaire personeelslid van de gemeenten, provincies en OCMW's. Daarvoor is een wijziging nodig van de besluiten die de rechtspositie van dat personeel regelt. Deze wijziging werd tegelijkertijd met het voorontwerp principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Echter, de voor de pensioenen bevoegde federale overheid is van oordeel dat een aanpassing van de rechtspositiebesluiten niet volstaat om het vooropgestelde doel te bereiken voor het vastbenoemde gemeentepersoneel. Artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet zou namelijk een bijkomend obstakel van een hogere rechtsorde vormen voor werken na 65 jaar.

Die redenering, alhoewel ze niet door iedereen wordt gevolgd, veronderstelt een wijziging van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet. Voorliggend voorontwerp van decreet werkt dit wettelijke obstakel weg. Indien de Raad van State echter van oordeel is dat een wijziging van de rechtspositiebesluiten volstaat, dan is het voorontwerp zonder verder voorwerp en wordt dit ingetrokken.

Advies

De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken stelt vast dat in de memorie van toelichting bij het voorontwerp maar een deel van het verhaal wordt verteld. Door eenzijdig te focussen op werken na 65 jaar en de voordelen die dit met zich kan meebrengen, lijkt de Vlaamse Regering blind mee te surfen met het discours van de dag (langer werken). Het is de taak van een strategische adviesraad om te wijzen op het ruimere kader, iets wat momenteel te weinig aan bod komt in het debat.

Er moet namelijk ook voldoende aandacht worden besteed aan de mogelijke negatieve effecten van deze maatregel. De dynamiek van de organisatie en de noodzakelijke goede doorstroming in de leidinggevende functies kunnen onder druk komen staan. Langer werken is trouwens niet de enige prioriteit van een modern personeelsbeleid in de publieke sector. Er moet dus goed worden bekeken hoe de maatregel mogelijk andere, even belangrijke aspecten van het personeelsbeleid kan beïnvloeden, zoals de doorgroeikansen van jongeren, de aantrekkelijkheid als werkgever (war for talent), de uitbouw van een evenwichtige leeftijdspiramide van het personeelsbestand en de nodige expertisespreiding, de aandacht voor gender en diversiteit, ...

De Raad heeft dus begrip voor het feit dat deze *mogelijkheid*[1] nu wordt voorzien voor de lokale en provinciale besturen (net zoals dit al een tijdje mogelijk is binnen de Vlaamse administratie), maar er is nood aan een betere omkadering en een ruimere probleemstelling vooraleer men dit doet. Daarbij moet het belang van de organisatie voorop staan, niet het belang van bepaalde individuen of besturen. VLABEST vraagt dus een aanvulling van de memorie van toelichting waarin deze zaken worden geduid, zodat duidelijk is dat dit geen vrijblijvende oefening kan of mag zijn. Daarnaast vraagt VLABEST dat de Vlaamse Regering werk blijft maken van een evenwichtig personeelsbeleid waar er ook aandacht is voor de onderkant van de leeftijdspiramide.

Procedureel vraagt de Raad zich af waarom in het ontwerpbesluit die bij dit voorontwerp wordt gevoegd, de verplichting is opgenomen om als bijkomende stap nog raadsbesluit over deze mogelijkheid in te voegen.[2] Indien gekozen wordt om de mogelijkheid te voorzien, dan lijkt dit een overbodige stap, en laat men de beslissing over deze mogelijkheid beter gewoon over aan de "lokale of provinciale overheid" als geheel, zodat op basis van de plaatselijke noden en gewoonten kan gekozen worden hoe en door wie dit wordt ingevuld. Dit zou ook passen in de doelstelling om te dereguleren.

Wij hopen, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest. Voor bijkomende vragen of toelichting kan u steeds contact opnemen met het secretariaat van VLABEST.

Hoogachtend,

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

Bram OPSOMER
Secretariaat

[1] Het is geen verplichting/recht, het bestuur kan zelf beslissen en enkel op vraag van het personeelslid.
[2] zie in artikels 1 en 2 van het ontwerpbesluit: *"De raad stelt de procedureregels voor de verlenging van het dienstverband na de leeftijd van 65 jaar vast"*.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 53.568/3
van 18 juli 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet’

Op 18 juni 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Bestuurzaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 9 juli 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 juli 2013.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot de opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet, behoudens voor het personeel van de politie en de brandweer.

Het genoemde artikel luidt:

> "De gemeenteambtenaren worden op pensioen gesteld op de leeftijd bepaald bij de algemene reglementen, met dien verstande dat deze leeftijd ten minste zestig en ten hoogste vijfenzestig jaar moet bedragen. Dezelfde maximumleeftijd geldt niettegenstaande alle andersluidende wettelijke en reglementaire bepalingen inzake pensioenregeling voor het personeel dat aan dit hoofdstuk is onderworpen, behalve voor de personeelsleden bedoeld in artikel 238 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, waarvoor die maximumleeftijd wordt vastgesteld op 4 jaar na de leeftijd waarop hun het verlof voorafgaand aan de pensionering is toegekend, zonder dat ze evenwel ouder mogen zijn dan 60 jaar."

De voorgenomen opheffing is het gevolg van het invoeren van de mogelijkheid voor de statutaire personeelsleden van de gemeenten, de provincies en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn om na het bereiken van de leeftijd van vijfenzestig jaar onder bepaalde voorwaarden en voor een beperkte periode in dienst te blijven. Deze maatregel maakt het voorwerp uit van ontwerp 53.567/3, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, eveneens om advies werd gevraagd.[1]

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

2.1. Het op te heffen artikel 158 is ondergebracht in hoofdstuk VI van titel II van de Nieuwe Gemeentewet, dat als opschrift "Pensioenen" draagt. De vraag rijst dan ook of de decreetgever niet het terrein betreedt dat aan de federale wetgever is voorbehouden bij artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, eerste lid, vijfde streepje, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'. Krachtens die bepaling zijn "de pensioenstelsels van het personeel en de mandatarissen" uitgezonderd van de principiële bevoegdheid van de gewesten tot regeling van de "samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen", die in beginsel ook de regeling van het statuut van het personeel van de ondergeschikte besturen omvat.[2]

---

[1] Zie advies 53.567/3 van 9 juli 2013 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 november 2010 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat de definitieve arnbtsneerlegging betreft'.

[2] Zie *Parl.St.* Senaat 2001-02, nr. 2-709/1, p. 10 en o.m. GwH 21 januari 2004, nr. 12/2004, B.2.2 en GwH 27 mei 2010, nr. 59/2010, B.6.1.

2.2. Wat betreft het bevoegdheidsrechtelijke onderscheid dat moet worden gemaakt tussen de regeling van de rechtspositie van het onderwijzend personeel en zijn pensioenregeling, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, zitting houdend in verenigde kamers, in advies 51.836/VR/1[3] het volgende opgemerkt:

> "Artikel V.1 van het ontwerp brengt wijzigingen aan in de regels met betrekking tot de duur van de benoeming van de leden van het zelfstandig academisch personeel van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en vervangt daartoe artikel 2, § 3, van de wet van 4 augustus 1986 'tot regeling van de oppensioenstelling van de leden van het onderwijzend personeel van het universitair onderwijs'.
>
> Artikel 2, § 1, van de wet van 4 augustus 1986 legt de verplichte oprusttelling vast op het einde van het academiejaar tijdens hetwelk het personeelslid 65 jaar wordt, of op een datum gelegen tussen de 65e verjaardag en het einde van het lopend academiejaar. In afwijking daarvan wordt in de derde paragraaf van hetzelfde artikel bepaald dat de op rust gestelde personeelsleden onder bepaalde voorwaarden sommige activiteiten van onderwijs, onderzoek en dienstverlening aan de gemeenschap onbezoldigd kunnen voorzetten tot het einde van het academiejaar waarin ze de leeftijd van 70 jaar bereiken.
>
> Het ontwerp wijzigt de uitzonderingsregeling zo dat de benoeming jaarlijks met maximum één academiejaar kan worden verlengd met instemming van het universiteitsbestuur. De uiterste grensleeftijd komt in de nieuwe bepaling niet meer voor en ook de vermelding dat deze prestaties niet kunnen worden bezoldigd, vervalt.
>
> Uit artikel 127, § 1, eerste lid, 2°, c, van de Grondwet volgt dat de federale wetgever bevoegd is gebleven voor 'de pensioenregeling'. Die uitzondering op de volheid van bevoegdheid van de gemeenschappen tot het regelen van het onderwijs in de ruimste zin van het woord, dient strikt te worden geïnterpreteerd.[4] Onder de pensioenregeling in de zin van de voormelde grondwetsbepaling vallen de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om recht op pensioen te hebben. Het vaststellen van de pensioengerechtigde leeftijd is daar een van de elementen van.[5] Het feit echter dat men de leeftijd voor het kunnen genieten van pensioen heeft bereikt, betekent nog niet dat men dan automatisch buiten dienst wordt gesteld. Dat hangt immers af van de betrokken rechtspositieregeling en met name van de vraag of daarin een grensleeftijd is bepaald voor het uitoefenen van een bepaald ambt. Anderzijds betekent het feit dat men de grensleeftijd voor het kunnen uitoefenen van een ambt heeft bereikt niet dat men dan automatisch recht op pensioen verkrijgt. Waar de federale overheid bevoegd is voor het regelen van het recht op pensioen (bepalen van de voorwaarden voor toelating tot het pensioen zoals de pensioengerechtigde leeftijd, de regels voor de berekening van het pensioen, cumulregels, ...) staat het aan de gemeenschappen om de rechtspositie van het onderwijspersoneel (o.m. de ambtsneerlegging, zoals het bepalen van een grensleeftijd[6]

[3] Adv.RvS 51.836/VR/1 van 9 oktober 2012 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 21 december 2012 'betreffende het onderwijs XXII", *Parl.St.* Vl.Parl. 2012-13, nr. 1796/1, pp. 238-239.

[4] *Voetnoot 7 van het geciteerde advies:* GwH 20 oktober 2005, nr. 154/2005, B.4.1.

[5] *Voetnoot 8 van het geciteerde advies: Parl.St.* Kamer 1988, nr. 10/59b-456/4, 4.

[6] *Voetnoot 9 van het geciteerde advies*: Het vaststellen van een leeftijdsgrens voor het uitoefenen van een ambt, houdt uiteraard geenszins de verplichting in om tot die leeftijd het ambt te blijven uitoefenen. Er is immers steeds de mogelijkheid om vrijwillig ontslag te nemen. Voor de betrokken personeelsleden is in die mogelijkheid voorzien door artikel 3, eerste lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 1998 'tot vaststelling van de regeling omtrent de afwezigheden, de tucht, de administratieve standen, het verlof, de mandaatsbeëindiging, het onderzoek van de lichamelijke geschiktheid en het geneeskundig toezicht voor het academisch personeel bij de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap'.

bij het bereiken waarvan automatisch een einde wordt gesteld aan de benoeming) te bepalen.

Toen de wet van 4 augustus 1986 is aangenomen, was de federale overheid nog bevoegd voor de rechtspositieregeling van het personeel van het onderwijs. Zowel de pensioenregeling als de rechtspositieregeling van het betrokken personeel komen dan ook aan bod in hoofdstuk I ('Op ruststelling en pensioenregeling voor de leden van het onderwijzend personeel van het universitair onderwijs') van die wet.[7] Terwijl artikel 2, § 1, van de wet van 4 augustus 1986 veeleer een element van de pensioenregeling is, is de afwijking daarop in artikel 2, § 3, van die wet een element van de rechtspositieregeling van het betrokken personeel.

Gelet op wat voorafgaat, is de conclusie dat artikel V.1 van het ontwerp geen bevoegdheidrechtelijk probleem stelt."

Deze redenering kan worden doorgetrokken naar de personeelsleden van de ondergeschikte besturen. Dat de bevoegdheidstoewijzing aan de gemeenschappen inzake onderwijs rechtstreeks bij de Grondwet is gebeurd, is ter zake niet relevant nu ook artikel 127, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet een uitzondering inzake "de pensioenregeling" bevat (*sub littera c*) van die bepaling).

Er dient dan ook te worden onderzocht of het op te heffen artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet te beschouwen is als een element van de rechtspositieregeling van het betrokken gemeentepersoneel, dan wel als een element van de pensioenregeling van die personeelsleden.

2.3. Tijdens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 13 juli 2001 'houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen' werd vooropgesteld dat "de uitzondering voor de pensioenstelsels van het personeel (…) met name de artikelen 156 tot en met 169 van de Nieuwe Gemeentewet en artikel 105, § 5, van de provinciewet [betreft]".[8]

Artikel 1, derde lid, van de wet van 25 april 1933 'omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel', dat later artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet is geworden, bepaalde een minimum- en maximumleeftijd voor de oppensioenstelling van het gemeentepersoneel. Daarbij werd het onderscheid tussen het tijdstip van inrustestelling – het tijdstip waarop men krachtens de betrokken rechtspositieregeling buiten dienst wordt gesteld – en het tijdstip van oppensioenstelling – het tijdstip vanaf wanneer men een recht op rustpensioen kan doen gelden – niet duidelijk gemaakt, omdat op dat ogenblik de lokale besturen nog zelf volledig verantwoordelijk waren voor de uitbetaling van de pensioenen. Het bereiken van de leeftijd van verplichte inrustestelling opende meteen ook een recht op pensioen.

---

[7] *Voetnoot 10 van het geciteerde advies:* Volgens de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de wet van 4 augustus 1986 heeft geleid, wordt "[d]oor hoofdstuk I van deze wet (…) beoogd het pensioenregime van de professoren van het hoger onderwijs te hervormen, voornamelijk door de verlaging van de leeftijdsgrens van 70 naar 65 jaar om op deze wijze een versnelde doorstroming van de jonge kaders te realiseren en ook om hierdoor tot een betere herverdeling van de beschikbare arbeid over te gaan" (*Parl.St.* Kamer 1985-86, nr. 464/1, 1). Volgens de commentaar bij artikel 2 van het wetsontwerp, "stelt [dit artikel] de leeftijdsgrens voor de uitoefening van het ambt als lid van het onderwijzend personeel van een universitaire instelling vast" (*ibid.*, 2).

[8] Memorie van toelichting, *Parl.St. Senaat* 2000-01, nr. 2-709/1, p. 10.

Artikel 1, derde lid, van de wet van 25 april 1933 werd echter impliciet maar zeker gewijzigd bij artikel 115 van de wet van 14 februari 1961 'voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel'. Dat laatste artikel bepaalt dat het recht op een pensioen van de personeelsleden van de overheid pas kan ingaan vanaf de leeftijd van vijfenzestig jaar. Hieruit blijkt duidelijk dat in de huidige stand van de regelgeving de pensionering dient te worden aangevraagd, en dat door die aanvraag een recht op pensioen ontstaat. Daardoor heeft artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet enkel nog betrekking op de leeftijd van "inrustestelling", en niet meer op de leeftijd waarop het recht op pensioen ontstaat. Daaraan doet geen afbreuk dat op dit ogenblik de leeftijd van inrustestelling en de pensioenleeftijd *de facto* samenvallen en dat het bereiken van de pensioenleeftijd een grond tot definitieve ambtsneerlegging is waardoor van ambtswege – dus zonder verdere formaliteiten – een einde komt aan de ambtenarenstatus.[9]

2.4. De conclusie is dan ook dat de leeftijdsgrenzen bepaald in artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet niet moeten worden beschouwd als de grenzen van de pensioenleeftijd of de pensioengerechtigde leeftijd, maar als de grensleeftijd waarop een einde komt aan de aanstelling, zodat de regeling ervan voor het betrokken personeel deel uitmaakt van de aangelegenheid bedoeld in artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en derhalve tot de bevoegdheid van de gewesten behoort.[10]

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jo BAERT

[9] R. JANVIER, "De wettelijke pensioenen voor de ambtenaren versus die van de contractanten: het verschil tussen de hemel en het vagevuur", *T.Gem.* 2011, (119), 122.

[10] Zie ook over het onderscheid tussen inrustestelling en oppensioenstelling P. BARET en F. NYS, "Les pensions de retraite et de survie" in J. SAROT e.a., *Précis de fonction publique*, Brussel, 1994, 516-517: "La mise à la retraite est un élément statutaire par lequel il est mis fin à la carrière du fonctionnaire. L'arrêté de mise à la retraite émane par conséquent du ministre qui a dans ses attributions l'administration dont relève le fonctionnaire concerné. Par contre, la mise à la pension du fonctionnaire émane du ministre des Pensions qui intervient uniquement lorsque l'ancien fonctionnaire qui a été mis à la retraite, fait valoir ses droits à la pension."

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet, gewijzigd bij de wet van 7 december 1998, wordt opgeheven, behoudens voor het personeel van de politie en de brandweer.

Brussel, 6 september 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS